

людей, має поступитися розумній стратегії, що базується на прогнозних і планових засадах, спрямованій на підтримку процесів збереження нашої планети.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Буринська О. І. Еволюція концепції сталого розвитку як головної парадигми нового тисячоліття. *Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2016. № 7. С. 57-60.
2. Варламова С. І. Екологічна безпека та сталий розвиток взаємозв'язок та взаємовплив. *Ефективна економіка* № 7, 2017. URL: <http://www.Economy.nauka.com.ua/?op=1&z=5679>
3. *Сталий розвиток суспільства*. URL: http://msdp.undp.org.ua/data/publications/rozvytok_suspilstva_undp.pdf
4. Телешевська С.М. Сталий розвиток та його складові. / С.М. Телешевська, О.О. Дегтярьова. *Екологічний менеджмент у загальній системі управління : збірник тез доповідей Одинадцятій щорічній Всеукраїнської наукової конференції*. Суми : СумДУ, 2011. Ч. 2. С. 134-137.

**Кравчук Христина Романівна, магістрантка,
Надвичиний Сергій Анатолійович, к.е.н., доцент,
доцент кафедри управління персоналом
і регіональної економіки**

РЕАЛІЗАЦІЯ ЛОГІСТИЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ МАТЕРІАЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Функціональний розподіл логістичної системи за галузями відокремлює: логістика постачання; логістика забезпечення виробничих процесів; логістика розподілу. Між функціональними галузями існує тісний зв'язок. Мета логістичної системи може бути досягнута лише при повній узгодженості функціонування всіх вказаних вище галузей. Наприклад, зміни попиту на ринку товарів споживачів постійно вносять зміни в процес розподілу, що безпосередньо впливає на рівень запасів готової продукції, який призводить до корегування обсягів випуску продукції. Зміни, пов'язані з обсягом випуску, впливають на потреби в матеріалах, сировини та комплектуючих, пов'язаних з забезпеченням виробництва, що в свою чергу впливає на діяльність учасників процесу постачання. Таким чином, координація дій всіх галузей логістичної системи є обов'язковою умовою ефективного її функціонування [1, с. 7].

Логістична система визначається своєю динамічністю і складністю. Вона розвивається в часі, змінює склад своїх елементів та їх взаємозв'язків за умови збереження своєї функції. Необхідно відзначити, що в структурі діяльності промислового підприємства один і той же результат може бути досягнутий різними системами, а одні й ті ж елементи можуть групуватися в різні системи залежно від цільового призначення [2, с. 20].

Будь-яка логістична система складається із сукупності елементів, так званих ланок логістичної системи, між якими встановлені певні функціональні зв'язки і відношення. Внутрішньосистемні зв'язки є більш міцними, ніж зв'язки із зовнішнім середовищем. Зазвичай вони мають циклічний характер, бо

відображають послідовність передачі матеріального та інформаційного потоків між ланками відповідного логістичного ланцюга [3, с. 35].

Більшості реально функціонуючих на практиці логістичних систем притаманні такі властивості [4, 114]:

- складність – характеризується такими основними ознаками: наявність великої кількості елементів (ланок), складний характер взаємодії між окремими елементами, складність функцій, виконуваних системою, наявність складно організованого управління, вплив на систему великої кількості стохастичних факторів зовнішнього середовища;
- ієрархічність – підпорядкованість елементів нижчого рівня (порядку, рангу) елементам вищого рівня у контексті лінійного чи функціонального логістичного управління;
- цілісність – властивість системи виконувати задану цільову функцію, реалізована тільки логістичною системою в цілому, а не окремими її ланками або підсистемами;
- структурованість передбачає наявність певної організаційної структури логістичної системи, яка складається із взаємопов'язаних суб'єктів і об'єктів управління, що реалізує задану мету;
- рухливість – мінливість параметрів елементів логістичної системи під впливом зовнішнього середовища, а також рішень, прийнятих учасниками логістичного ланцюга;
- унікальність, непередбачуваність і невизначеність поведінки в конкретних умовах і під впливом зовнішнього середовища;
- адаптивність – здатність логістичної системи зміцнювати свою структуру і вибирати варіанти поведінки відповідно до нових цілей і під впливом зовнішнього середовища.

Крім того, згідно [5, с. 66] до характерних властивостей систем відносять:

- упорядкованість елементів системи в конкретний момент часу у певний спосіб;
- система як цілісна організація елементів формує нові емерджентні властивості як властивості цілісної системи, що не є притаманними жодному зі складових елементів, розглянутих окремо;
- логістична система характеризується існуванням та пріоритетом процесів матеріальних та інформаційних потоків.

Логістичну систему управління ресурсами промислового підприємства запропоновано представляти у вигляді сукупності елементів (ними виступають сфери закупівлі, виробництва та розподілу), пов'язаних між собою наскрізними потоковими процесами, управління якими здійснюється логістичною службою на основі функцій управління, що спираються на принципи функціонування та розвитку логістичної системи, на базі інформаційного забезпечення із застосуванням відповідних інструментів управління. Відмінність даного підходу до представлення структури логістичної системи полягає у відображенні, окрім основних її елементів та зв'язків між ними (що, зазвичай, пропонується провідними фахівцями з логістики [6, с. 51]) суб'єкта управління, в якості якого виступає логістична служба підприємств, уточнення характеру

його взаємозв'язку з іншими елементами та відповідних інструментів впливу. Використання суб'єктом управління новітніх, більш дієвих інструментів впливу в межах логістичної концепції сприяє розвитку логістичної системи управління ресурсами промислового підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Дыбская В.В. Логистика складирования для практиков : [монография] / В.В. Дыбская — М. : Альфа-пресс, 2005 . — 208 с.
2. Карп І. М Роль інтегрованої логістики в управлінні підприємством / І.М. Карп // Актуальні проблеми економіки : Науковий економічний журнал. - К. : ВНЗ "Нац. акад. упр." (Україна) .- 2004. - № 2. . — С. 166-171.
3. Пустовойт О. Кількісна та якісна складові економічного розвитку України: управлінські аспекти / О. Пустовойт // Економіка України.—2006. — № 2(531).—С. 20–26
4. Монден Я. «Тоёта»: методы эффективного управления: Сокр. пер. с англ. / Научн. ред. А. Р. Бенедиктов, В. В. Мотылев. — М : Экономика, 1989. — 172 с.
5. Крушельницька О.В. Управління матеріальними ресурсами : [навчальний посібник] / О.В. Крушельницька — К. : Кондор, 2007. — 162 с.
6. Гаджинский А.М Практикум по логистике / А.М Гаджинский — [2-е изд., перераб. и доп.] — М. : Маркетинг, 2001. — 180 с.

**Кузьмінський Василь Васильович, студент 4 курсу,
Романчукевич Мар'яна Йосипівна, к.е.н, доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

ОГЛЯД ОСНОВНИХ МЕТОДІВ ПРОСУВАННЯ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ

Туризм сьогодні став одним з ключових напрямків розвитку сфери послуг багатьох країн світу. Він розширює ареал своєї діяльності за рахунок підвищення досяжності і доступності туристичних об'єктів в результаті розвитку транспортних засобів, формування розгалужених транснаціональних мереж індустрії гостинності, демократизації доступу до раніше строго закритих для відвідувачів пам'яток історії та культури, гармонізації національних законодавств з регулювання міжкраїнових переміщень туристів з різними цілями. Все це робить послуги туризму важливою складовою частиною міжнародного ринку послуг.

За інформацією Всесвітньої туристичної організації (UNWTO) [1] спостерігається постійне зростання кількості туристів у світі: у порівнянні з 2000 р. зростання склало понад 209 % (з 680 млн. в 2000 р. до прогнозованих 1,423 млрд. туристів в 2018 р.[2], рис. 1.1).

Успішна робота туристичної фірми залежить не стільки від туристичного продукту високої якості чи від ринковоорієнтованої цінової політики, необхідним є також систематичні та ефективні контакти з потенційними клієнтами та торгівельними посередниками. Відповідно, проблеми налагодження добрих зв'язків з потенційними клієнтами, реклама фірми,